

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 16. april 2015
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPCRV
Sags nr.: 1501267
Dok nr.: 1686607

Vedr. supplerende oplysninger til svar på SUU alm. del spm. 552 om Patienterstatningens sagsbehandling

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg stillede den 25. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 552 (Alm. del) efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 552:

”Ministeren bedes redegøre for, om ministeren vil samle sine ministerkolleger, for at drøfte erstatningssystemet, i forhold til arbejdsskader, patientskader og sagsbehandlingstider m.m. med henblik på at sikre, at skadelidte borgere ikke kommer i klemme i systemet?”

Jeg besvarede spørgsmålet den 30. marts 2015. I forlængelse heraf har spørgeren, Karina Adsbøl, ved mail ligeledes af 30. marts 2015 rettet henvendelse til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og anført, at svaret ikke er korrekt. Som begrundelse herfor er fremsendt et uddrag af en afgørelse fra Patienterstatningen, hvoraf følgende blandt andet fremgår:

”Arbejdsskadestyrelsen kan træffe afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab i form af løbende ydelse med tilbagevirkende kraft. Det er derfor vores praksis, at der ikke træffes afgørelse om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, før Arbejdsskadestyrelsen har truffet afgørelsen om erstatning for erhvervsevnetab. Vi afventer derfor yderligere afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen, før vi kan træffe afgørelse om eventuel erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erhvervsevnetab.”

Af mit svar på spm. 552 fremgår blandt andet følgende:

”Patienterstatningen forelægger ikke sager om erhvervsevnetab for Arbejdsskadestyrelsen – så af gode grunde venter Patienterstatningen ikke på noget fra styrelsen. Patienterstatningen fastsætter selv tabet af erhvervsevne.”

Idet mit svar på spørgsmål 552 bygger på oplysninger afgivet af Patienterstatningen, har Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse ved mail af 31. marts 2015 anmodet Patienterstatningen om en supplerende udtalelse om det anførte misforhold.

Patienterstatningen oplyser på den baggrund ved mail af 9. marts 2015 blandt andet, at man på tidspunktet for besvarelsen af spørgsmålet, bl.a. på baggrund af en verserende debat i Jyske Vestkysten, som spørgeren også var involveret i, lagde til grund, at spørgsmål 552 rejste en generel kritik af sagsbehandlingstiderne i enten en arbejdsskadesag eller en patienterstatningssag, og at

kritikken gik på, at Patienterstatningen ikke træffer afgørelse om erstatning, fordi man generelt venter på Arbejdsskadestyrelsen.

Som følge af den efterfølgende henvendelse med bilag er Patienterstatningen nu blevet opmærksom på, at der i det konkrete tilfælde er tale om en sag, som *både* er en arbejdsskadesag og en patienterstatningssag.

Patienterstatningen oplyser, at anslået 200 af de ca. 11.000 anmeldelser, som Patienterstatningen modtager om året, angår både en arbejdsskade og en patientskade. Det vil altså sige sager, hvor en person er så uheldig først at blive udsat for en arbejdsskade og derefter en patientskade under den efterfølgende behandling i sundhedsvæsenet.

Om sammenstød mellem arbejdsskadesystemet og erstatningsansvarsloven oplyser Patienterstatningen generelt, at når en arbejdstager først udsættes for en arbejdsskade, og siden i forbindelse med behandlingen for arbejdsskaden også får en patientskade, er arbejdsskadesikringsloven indrettet således, at arbejdsskadesikringsloven skal dække ikke bare de direkte følger af arbejdsskaden, men også de eventuelle skader, der måtte opstå ved den skadelidtes behandling i sundhedssystemet. Erstatning efter arbejdsskadesikringsloven er altså primær og dækker forud for erstatning efter lov om klage- og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet, som er den lov, som Patienterstatningen administrerer efter.

Højesteret har ved dommen U1995.843 fastslået, at reglen i arbejdsskadesikringslovens § 55 (nu § 77) indebærer, "at når et krav kan være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, er den skadelidte ikke berettiget til at forfølge sit eventuelle krav efter erstatningsansvarsloven, før spørgsmålet om hans tilsvarende krav efter arbejdsskadesikringsloven er afgjort." Det betyder ifølge Patienterstatningen, at Patienterstatningen i den pågældende sag ikke bare kan, men også skal afvente Arbejdsskadestyrelsens fastsættelse af erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, før Patienterstatningen kan tilkende eventuel yderligere erstatning efter erstatningsansvarsloven.

Patienterstatningen oplyser videre, at erstatningsansvarsloven på nogle punkter er mere favorabel end arbejdsskadesikringsloven. Det betyder, at der i sager, hvor der foreligger både en arbejdsskade og en patientskade, kan være mulighed for yderligere erstatning end den, som skadelidte har fået efter arbejdsskadesikringsloven for begge skader. Denne yderligere erstatning betegnes som "differenceerstatning".

Når Patienterstatningen f.eks. kan tilkende skadelidte en godtgørelse for svie og smerte uden at afvente Arbejdsskadestyrelsen, skyldes det således det forhold, at erstatningsposten "svie og smerte" ikke findes i arbejdsskadesikringsloven. Tilsvarende findes erstatningsposten "tabt arbejdsfortjeneste" ikke i arbejdsskadesikringsloven, der alene dækker varige følger af arbejdsskaden (varigt mén og erhvervsevnetab).

Når Patienterstatningen alligevel afventer den endelige afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen om erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven, inden der træffes afgørelse om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, så skyldes det ifølge Patienterstatningen, at Arbejdsskadestyrelsen kan fastsætte erstatning

for erhvervsevnetab med et virkningstidspunkt, der ligger forud for afgørelsesdatoen. Før Patienterstatningen kender det tidspunkt, fra hvilket Arbejdsskadestyrelsen tilkender erstatning for tab af erhvervsevne, kan Patienterstatningen derfor ikke opgøre erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste. Tabt arbejdsfortjeneste ydes kun frem til den dato, hvorfra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse erhvervsevnetab har virkning.

Patienterstatningen anfører på den baggrund, at det er korrekt, at Patienterstatningen i disse særlige sager må afvente, at Arbejdsskadestyrelsen opgør erhvervsevnetabet efter arbejdsskadesikringsloven, inden Patienterstatningen kan tage stilling til spørgsmålet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter sundhedslovgivningen.

Jeg kan henholde mig til det af Patienterstatningen oplyste. Jeg vil samtidig beklage over for udvalget, at jeg ved mit svar af 30. marts 2015 alene redegjorde for retningslinjerne for Patienterstatningens behandling af hovedparten af de sager, som anmeldes til Patienterstatningen. Mit svar tog udgangspunkt i de oplysninger, som jeg på daværende tidspunkt havde til rådighed om baggrunden for spørgsmålet.

Jeg vil dog gerne understrege, at de supplerende oplysninger ovenfor omhandler en sagstype, der, som det fremgår, langt fra udgør hovedparten af Patienterstatningens sager, men kun ca. 2 %.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Camilla Rosengaard Villumsen